

گفتمان هنر اسلامی در شکل‌گیری ساختار کلیساهای دوره صفوی (نمونه)

موردی: کلیسای میناس اصفهان^۱

بهاره نیک‌روش

گروه تاریخ، واحد نجف‌آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف‌آباد، ایران

B.nikraves80@gmail.com

علی‌رضا خواجه‌احمدعطاری

استادیار، گروه صنایع دستی، دانشگاه هنر اصفهان، ایران

a.attari@aui.ac.ir

محمد کریم یوسف‌جمالی^۲

استاد، گروه تاریخ، واحد نجف‌آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف‌آباد، ایران

Karimjamali.2000@gmail.com

مهرداد حجازی

دانشیار، گروه مهندسی عمران، واحد نجف‌آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف‌آباد، ایران

m.hejazi@pci.iaun.ac.ir

چکیده

ارامنه به عنوان قومی مهاجر در زمان شاه عباس اول از منطقه قفقاز به ایران مهاجرت و در اصفهان ساکن شده‌اند. این قوم تلاش نمود تا خود را با جامعه ایران منطبق ساخته، زمینه‌های تعامل را در ساحت‌های مختلف برقرار سازد. در این میان کلیساها با استفاده از عناصر ایرانی و اسلامی در کنار عناصر ارمنی و مسیحی نمایش‌دهنده نگاه تسامح‌گونه حکومت و مردم ایران در آن دوره بوده است. هدف از این تحقیق بررسی تعامل قوم ارامنه به عنوان اقلیت با ایرانیان و نشان دادن ریشه‌های مشترک فرهنگی و اجتماعی آنها بوده است. در این پژوهش با استناد به مطالعات کتابخانه‌ای و مشاهده میدانی و به روش توصیفی-تحلیلی و تطبیقی و استدلال منطقی صورت گرفته و در نمونه موردی نیز به تحلیل مشخصه‌های کالبدی، فضایی و تزینات بنا پرداخته شده است. براین مبنایا، ابتدا به بررسی هنر اسلامی و هنر مسیحی و تجلی آن‌ها در بناهای مذهبی پرداخته و با تطبیق این دو گفتمان، چگونگی تأثیر هنر اسلامی بر کلیسای میناس تبیین شده است. نتایج حاصل نشان می‌دهد که ارامنه از تمامی ظرفیت‌های مادی-معنوی خود در جهت ساخت کلیساها استفاده نموده، در حوزه سازه با استفاده از مصالح بوم‌آورد به ساخت قوس‌ها، فضاها و سازه ایرانی و در تزینات با استفاده از نقوش گره‌چینی، اسلیمی و ختایی در قالب آجر، کاشی و نقاشی دیواری از تمامی امکانات موجود در هم‌آمیزی سنت‌های معماری ایرانی و ارمنی سود برده است و با به‌کارگیری صلیب در تمام کلیسا و همچنین نقوش دیواری با داستان‌هایی از حضرت مسیح (ع) سعی در هویت‌بخشی بنا نموده است.

واژه‌های کلیدی: دوره صفوی، هنر و معماری اسلامی، هنر و معماری مسیحی، دوره شاه عباس، کلیسای میناس.

^۱ این مقاله برگرفته از رساله دکتری بهاره نیک‌روش با عنوان "تبیین و تحلیل روند شکل‌گیری کلیساهای اصفهان و تأثیر هنر اسلامی بر آن‌ها در دوره صفوی" به راهنمایی دکتر محمدکریم یوسف‌جمالی و دکتر علی‌رضا خواجه‌احمدعطاری و مشاوره دکتر مهرداد حجازی در دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف‌آباد می‌باشد.

^۲ نویسنده مسئول

۱- مقدمه

پس از حملات عثمانی به منطقه ارمنستان در سال ۱۰۱۴ هـ ق و مهاجرت ارمنه به ایران و به منظور حفظ ارزش‌های فرهنگی و مذهبی خود، ارمنه تلاش کردند تا در بُعد مادی و معنوی با ایرانیان تعامل داشته باشند. از سوی دیگر شاه‌عباس اول صفوی (۹۹۶-۱۰۳۸ هـ ق)، به جهت بلندپروازی‌های پیگیر و باکمک ثروتی که حکومت شایسته‌اش پدید آورده بود، دوران تازه‌ای را در معماری ایران آغاز کرد (پوپ ۱۳۸۸، ۲۰۷). در این میان کلیساهای ارمنه جلفا نیز که هم‌زمان با پادشاهی شاه‌عباس اول (قرن ۱۱ هـ ق) بنا شده، از لحاظ معماری و تزیینات و ترکیب هنر ایرانی و ارمنه نمونه‌های بدیع و زیبایی را خلق نموده است. بنابراین حمایت دربار صفوی از ارمنه باعث شد تا این مهاجران متنفذ، علاوه بر آن‌که به تجارت با دول اروپایی پردازند به ساخت کلیساها و خانه‌های با شکوه دست‌زدند (فناپی و مجابی ۱۳۸۶، ۱۱۳). بر این اساس شاه‌عباس اول در تلاش برای ایجاد علاقه بیشتر در ارمنه برای سکونت در جلفا، اجازه ساخت کلیساها را صادر کرد و ارمنه ارمنستان با برخورداری از پیشینه معماری "مهری" برخاسته از آیین قوم اورارتو که سال‌ها قبل از ورود آریایی‌ها در این منطقه ساکن بودند (پاسدرماجیان ۱۳۶۹، ۱۸ و درآوانسیانس ۱۳۸۹، ۱)، در اصفهان به ساخت کلیساهایی با سابقه هنر مسیحی پرداختند. اما با سابقه‌ای که این قوم از کلیساهای سنگی در جلفای قدیم (جلفای ارس) داشتند، ساختن کلیسا از خشت امری تازه و غریب بود، از همین رو شاه‌عباس در ابتدای کار معماران ایرانی را به یاری آنان گمارد (Carswell 1968). همچنین به اعتقاد آلپاگو، عامل تأثیر تفکر اسلامی بر کلیساهای جلفا، معماران ایرانی بودند؛ هرچند که به نظر می‌رسد تجلی بینا فرهنگی این دو گفتمان در کلیساهای جلفا، علاوه بر این تأثیرپذیری، از ضرورت هماهنگی با معماری اسلامی برمی‌خاسته است (ملکمیان ۱۳۸۰). با توجه به این‌که ارمنه به عنوان یک اقلیت قومی وارد ایران و اصفهان شدند، سعی کردند خود را همسو با فضای فرهنگی و هنری جامعه ایران نمایند. از یک سو شرایط

جغرافیایی و مواد مصالح بر معماری‌شان تأثیر گذاشت و از سوی دیگر استفاده از موضوعات دینی مسیحی در کنار تزیینات اسلامی گواهی بر این تعامل فرهنگی است. تأثیر متقابل فرهنگ‌های ایرانیان و ارمنه بر یکدیگر با وجود تفاوت‌های مبتنی بر پیشینه‌های آنان، دروازه الهام‌بخشی و موفقیت را به سمت نوعی سازگاری سوق می‌دهد که در نتیجه فرهنگ یا سبک نوین زندگی را بر اساس تحول در شیوه تفکر به ارمنان می‌آورد. کلیساهایی که به دستور شاه‌عباس اول در محله جلفای اصفهان ساخته شدند، با تلفیق هنر و معماری اسلامی و مسیحی، نمونه‌هایی منحصر به فرد را ایجاد نمودند که بررسی ویژگی‌های معماری آن‌ها می‌تواند گامی مؤثر در راستای شناسایی نمونه‌ای از یک تعامل بینا فرهنگی در معماری دوره صفوی اصفهان باشد. با این تفاسیر، این سؤال مطرح می‌گردد که اصول حاکم بر گفتمان اسلامی و تفکر مسیحی چگونه در بناهای مذهبی این دو قوم متجلی گشت، همچنین کلیسای میناس به طور اخص در چه زمینه‌هایی از این دو تفکر بهره گرفته است؟ ذکر این فرضیه نیز قابل توجه می‌باشد که با توجه به حضور معماران ایرانی در روند ساخت کلیساهای جلفای اصفهان، هم‌چنین به جهت جلب اعتماد ارمنه در محله جلفای نو اصفهان، این کلیساها با اندام‌های معماری ایرانی اسلامی و بر پایه اهداف فکری مستتر در معماری ارمنه ساخته شدند، لذا التقاط‌گری و همانندسازی کلیساها از دیگر بناهای مذهبی اصفهان منحصر به فرد می‌باشد. بر این اساس با توجه به دوره تاریخی کلیسای میناس، از مساجد و کلیساهای دوره صفوی به عنوان نمونه موردی در بخش مربوط به تأثیر تزیینات و سازه هنر اسلامی بر ساختار کلیسای میناس استفاده شده است.

۲- مواد و روش‌ها

روش انجام پژوهش از نوع کیفی و بر مبنای رویکرد تطبیقی با روش توصیفی-تحلیلی بوده و با توجه به بررسی شباهت‌ها و تفاوت‌های چند اثر معماری که لزوم ذهنیت درباره یک اثر را

۱۳). به بیان دیگر نقوش تزئینی (روی قوس اسپیرال) سلسله‌مراتبی را تبیین می‌کنند که در آن عناصر علاوه بر اینکه تابع نظام عرضی آفرینش (کثرت) هستند، از نظام طولی آفرینش (وحدت) نیز تبعیت می‌کنند و این امر به گونه‌ای نمایشگر اصل فنا و بقا است. هنرمندان مسلمان تحت تعالیم دین مبین اسلام بسیاری از مفاهیم معنوی را در قالب نقش‌های تزئینی مبتنی بر اصول زیبایی‌شناسی بصری ارائه نمودند؛ هنر اسلامی نتیجه تجلی وحدت در ساحت کثرت است. این هنر به شیوه‌های خیره‌کننده، وحدت اصلی الهی، وابستگی همه چیز به خدای یگانه، فناپذیری جهان و کیفیات مثبت وجود عالم هستی یا آفرینش را نشان می‌دهد (نصر ۱۳۷۵، ۱۴) (جدول ۱).

۴- هنر مسیحی و تجلی آن در بناهای مذهبی

بر اساس شواهد تاریخی می‌توان گفت اولین کلیساها در قرون ۴ و ۵ م شکل گرفت که با توجه به آیین میترائیسم امپراطوری روم، معابد مهری را الگو قرار داده و اولین بازلیک‌ها به شکل مستطیل و سپس به صورت چلیپایی ایجاد شد و در نتیجه از لحاظ شکل، رنگ و ترکیب بندی، برگرفته از معابد پیشین بود (مخلص ۱۳۹۳، ۳۵). در واقع شمایل‌ها و فضا و مکان تجسم یافته در هنر مسیحی مملو از نور، قداست و نظم می‌باشد (نوروزی طلب ۱۳۹۵، ۵). علاوه بر آن مسیحیان معتقدند "آن‌چه را کلام به واسطه گوش انتقال می‌دهد، نقاشی در سکوت و در خلال تصویر انتقال می‌دهد و به وسیله این دو، که دائم در کنار یکدیگرند، می‌توان به آگاهی از امری واحد رسید..." (لئونیدولوسکی ۱۳۸۸، ۴۱). هلن گاردنر نیز شمایل‌نگاری را در صورتی در دستایی به مقصود موفق می‌داند که بتواند در معیار محدود، عظمت لایتنای را بگنجاند (وزیری ۱۳۷۳، ۲۵۸). بر این مبنا هنر سمبولیک که در جستجوی کمال مطلوب است می‌کوشد نامتناهی را تجسم بخشد، در هنر مسیحی نیز حضور یافته و جنبه‌های نمادین گوناگونی را در ساختار بنا جلوه‌گر می‌سازد (نوروزی طلب ۱۳۹۵، ۵) (جدول ۲).

در مقایسه با اثری مشابه می‌داند، مطالعه موجود به روش قیاسی و توصیفی صورت گرفته و هر بخش از جزئیات معماری در مقایسه با معماری و تزئینات کلیسا قیاس گردیده است. در جمع‌آوری داده‌ها و اطلاعات، این پژوهش بر اساس روش کتابخانه‌ای و میدانی انجام گرفته که با بررسی میدانی، حضور در بنای مورد نظر، مشاهده و عکسبرداری، داده‌های اولیه گردآوری گردیده است. همچنین در بخش مطالعات با مراجعه به منابع و کتب اصلی پیرامون موضوع پژوهش، داده‌های اسنادی در این زمینه به دست آمد (شکل ۱).

شکل (۱). روند انجام پژوهش

۳- هنر اسلامی و تجلی آن در بناهای مذهبی اسلامی

اساساً مساجد اسلامی در جنبه سمبولیک مشترک بوده و هر سمبولی حقیقتی ماورایی در این جهان پیدا می‌کند. در واقع معانی جز با سمبول‌ها و تشبیهات به وجود نمی‌آیند؛ همان‌طور که قرآن و دیگر کتاب‌های دینی، برای بیان حقایق معنوی با زبان رمز و اشاره سخن می‌گویند (احمدی ملکی ۱۳۷۷، ۱۱۰-۱۱۶). هنر اسلامی هنری واقع‌گراست؛ در این هنر، هر مرتبه از واقعیت، مرتبه‌ای از حقیقت مطلق می‌باشد و به همین دلیل واقعیت‌گرایی به صورت یک حقیقت واحد در هنر اسلامی پدید می‌آید. پس سمبولیسم در این هنر، مبتنی بر عوالم غیبی و نظام‌مراتب‌عالم است و این سمبول را دارای مبنایی وجودی، اصیل و استوار می‌کند (زرشناس ۱۳۷۰، ۱۰-۱۱).

جدول (۱). تجلی هنر و گفتمان اسلامی در مساجد

اصول حاکم بر هنر اسلامی	تجلی هنر اسلامی در معماری مساجد (ویژگی‌های معماری اسلامی)
* اشاره به زمینه توحید و وحدت الهی (وحدت در کثرت و کثرت در وحدت) (سر تیبی پور ۱۳۸۷، ۹۴)	* تجلی نقوش مرکزگرا (شمسه و گلدان در نقوش هندسی و گیاهی) نمادی از وحدانیت بنا می‌باشد. * تمایز شدیدی که در رنگ‌ها مایه شعف بوده، مکمل وحدت بنا است (دهقان ۱۳۸۶، ۲۷۸). * نقوش اسلیمی دارای آغاز و پایان یکسان و نشانگر ذات لایزال الهی است (رئیزی و همکاران ۱۳۹۳). * مسلمانان بر نامتناهی بودن حضور حق اعتقاد دارند لذا تمایلی به ایجاد مرکزیت عینی در داخل مساجد نداشته و تنها به یک مرکزیت خارجی (کعبه) اقتدا می‌کنند (بورکهارت ۱۳۶۹، ۱۳۶).
* اهمیت نور در معماری اسلامی (با استناد به سوره نور در قرآن کریم)	* ایجاد صفحات مجوف و نورگیرهایی در گریو گنبدها * حضور نور در نقوش هندسی به صورت «شمسه» متجلی گشته و در گره‌هایی همچون «ام‌الگره» که آلات گره‌چینی از ششمه مرکزی شروع شده و به کل فضای «قاب گره» منتشر می‌شود، صفاتی از نور را نمایانگر است (بلخاری ۱۳۸۴، ۸ و ۹؛ پهلوان زاده ۱۳۹۱، ۲۲).
* جهت‌مندی و رعایت سلسله‌مراتب (نصر ۱۳۵۹، ۱۱۴)	* با توجه به جهت قرارگیری محراب به سمت جنوب‌غربی، نحوه حرکت در فضا نیز هدف‌دار بوده و مخاطب برای ورود به مسجد، به حیاط و پس از آن به شبستان هدایت می‌شود. * عدم ورود مستقیم به حیاط، توجه به امر سلسله‌مراتب فضایی، مکث و تفکر را در مساجد نمایان می‌سازد و ورود مستقیم به شبستان نمایانگر درجه‌بندی حرکت‌ها است. * در نظر گرفتن ایوان ورودی در مرکز نما جهت ورود به گنبدخانه از سردرگمی مؤمنان جلوگیری می‌کند. * کاربرد مصالحی همچون سنگ، آجر و کاشی از ازاره‌ها تا رخ‌بام، نمایانگر رعایت سلسله‌مراتب است.
* رمزپردازی و توجه به مظاهر تجریدی (عسگری و اقبالی ۱۳۹۲، ۴۷)	* نقوش اسلیمی از لحاظ شکلی با اشکال گیاهی موجود در طبیعت شباهت دارند و با مفاهیم جاودانگی و سرزندگی همخوان است (رئیزی و همکاران، ۱۳۹۳). * نقوش هندسی جنبه نمادین داشته و نشانگر اصول اعتقادی در دین اسلام است. «دایره نماد هستی-آسمان و مربع نماد زمین-جهان‌خاکی» نمونه‌ای از نمادگرایی است (پرویزی و پورمند ۱۳۹۱، ۳۶).
* سیر میان دو عالم محسوس و نامحسوس، توجه به عالم خیال به عنوان جایگاهی میان عالم کبیر (بهشت) و صغیر (زمین) (پرویزی و پورمند ۱۳۹۱، ۳۳)	* حیاط مرکزی و حوض آب را می‌توان از جمله عناصر شاخص سازمان‌دهی فضایی جهت تجلی آسمان بر زمین دانست. * نقشه متحدالمرکز و سقف گنبدی شکل مساجد اتحاد آسمان و زمین را حفظ کرده و با ایجاد عنصری همچون گریو گنبد ارتباط میان زمین و آسمان را تقویت نموده است (بورکهارت ۱۳۶۹، ۱۳۶).
* نهی تصاویر جانداران (نوابی و حاجی قاسمی ۱۳۹۰، ۱۷۴)	* ابداع نقوش هندسی و گیاهی به جهت ممنوعیت تصاویر جانداران نشان از خلاقیت هنرمندان اسلامی در نمایان‌ساختن آیات الهی دارد.
* کاربرد هندسه (جلوه‌گر وحدت در نظم فضایی) و وزن (نمودار وحدت در نظم دنیوی) (بورکهارت ۱۳۶۹، ۱۱۵)	* تقارن، تناسب و تعادل بصری نما و محوریت و مرکزیت، نمایانگر وزن و هندسه در اجزای نما است. * شالوده‌های هندسی زیرنقش طرح بناها از جمله بناهای اسلامی بر شکل‌های منظم هندسی به خصوص پنج‌ضلعی منظم استوار است. اهمیت «نسبت طلایی» که حاصل نسبت بین قطر و ضلع پنج‌ضلعی بوده و در طبیعت فراوان است، اثباتی بر این ادعا می‌باشد (نوابی و حاجی قاسمی ۱۳۹۰، ۱۱۵).
* اهمیت به خطوط خوشنویسی (السعید و پارمان ۱۳۸۹، ۱۴۳)	* خطوط کوفی و نستعلیق به کاررفته در کتیبه‌ها بازتابی از شرایط اجتماعی، فرهنگی و مذهبی زمان بوده و کتیبه‌ها غالباً با خط کوفی به عنوان معنوی‌ترین خط عربی نگارش شده‌اند (شایسته‌فر ۱۳۸۰، ۶۵).
* ایجاد رابطه میان عناصر رنگ‌آمیز و باورهای اسلامی (استیرلن ۱۳۷۷، ۹۳)	* نظم رنگ‌ها در نما، شخصیتی مستقل برای هر رنگ ایجاد می‌کند (نوابی و حاجی قاسمی ۱۳۹۰، ۲۸۸). * حرکت چرخشی رنگ‌ها از مرکز به برون، نمایانگر سلسله‌مراتب وجود در نما است (نوابی و حاجی قاسمی ۱۳۹۰، ۲۹۰). * رنگ نشانه الهی، رمز حکمت و نشانه اهل خرد می‌باشد (با استناد به آیه ۱۳ سوره نحل).

* توجه به اعداد و حروف ابجد در اصول اسلامی (سرتیپی پور ۱۳۸۷، ۹۵)	* عدد چهار نشانگر چهار شبستان در مساجد با ارکان چهارگانه شریعت، چهار فریضه نماز، روزه، زکات و حج مرتبط است (بورکهارت ۱۳۶۹، ۱۴۶).
* توجه به ورودی به عنوان فضای ارتباط میان بیرون و درون (نوایی و حاجی قاسمی ۱۳۹۰، ۲۶)	* عقب‌نشینی ورودی نما، خوانایی آن را دربردارد. * کاربرد کاشی در تقابل با آجر، در جلوخان و سردر مساجد، نمایانگر راهنمای عبیران برای یافتن ورودی اصلی مساجد می‌باشد (سلطان‌زاده ۱۳۷۲، ۱۴۶ و ۱۷۴).

جدول (۲). تجلی هنر و گفتمان مسیحی در کلیساها

اصول حاکم بر هنر مسیحی	تجلی هنر مسیحی در معماری کلیساها
* گسترش هنر مسیحی مستلزم حضور مؤلفه‌های صوتی و بصری است که این چنین می‌توان به قواعد معنوی این هنر دست یافت (بورکهارت ۱۳۹۰، ۸۴).	* اعتقاد به ایجاد فضای روحانی توسط موسیقی، باعث ایجاد فضایی نیم‌طبقه برای جایگاه گروه سرودخوانان گشته است.
* خداوند به ذات خود واحد است اما از طریق تجلیاتش که همان اقانیم ثلاثه‌اند ظاهر گشته است (Armstrong 1996, 135-137).	* نحوه حرکت در فضای کلیساها با توجه به فرم بازلیکایی آن‌ها از سه مسیر ممکن بوده که نمادی از خدای پدر، پسر و روح القدس است و دارای سه بخش ورودی، شبستان و محراب می‌باشند که نشانگر مراحل سه‌گانه حرکت، طی عرفان و رسیدن به کمال می‌باشد (مک‌گراث ۱۳۸۲؛ فتیحی آذر و حمزه نژاد ۱۳۹۳، ۵۴).
* "موضوع هنر مسیحی، تحول صورت انسان و جهان، به برکت بهره‌گیری آنان از مسیح است" (بورکهارت ۱۳۶۹، ۱۲).	* نقاشان کلیساها سعی در توجه به جنبه‌های نیایشی در ترسیم شمایل‌ها می‌نمودند، تا نمایش قابل‌قبولی از آموزه‌های دینی به دست‌آید (Prokurat 1996, 163). * شمایل‌ها برای بی‌سوادان همچون کلمات مکتوب برای باسوادان می‌باشند (نصری ۱۳۸۹).
* مسیحیان معتقدند با تجسد یافتن عیسی پسر خدا، امکان آشتی میان بشر گناهکار و خداوند از طریق ایمان به حضرت مسیح (ع) وجود دارد (طاهری آکردی ۱۳۹۱، ۵۴).	* سیر تحول پلان کلیساها از قرن ۱۴ تا ۱۴م از فرم بازلیکا به فرم متمرکز گنبددار نشانگر نزول روح القدس از آسمان به زمین و تجسد حضرت مسیح (ع) در کلیسا می‌باشد. * حضور شیشه‌های رنگی و منقوش باعث بهتر دیده شدن عناصر و آرایه‌های تزئینی و تبدیل شدن روشنایی دنیای برون به سعادت ابدی شده که صمیمیت بیشتری را به فضای کلیسا منتقل می‌کند و نمادی از نور و رحمت الهی است (بورکهارت ۱۳۶۹، ۸۰).
* کلیسا را پیکر رازآمیز حضرت مسیح (ع) می‌دانند که نجات فرد با حضور در کلیسا میسر است (طاهری آکردی ۱۳۹۱، ۴۳).	* نقشه کلیسا با تصویر «مسیح مصلوب» تطابق دارد. سر حضرت مسیح (ع) با محل خروج پشت کلیسا، که جهتش رو به قبله و شرق است مطابقت داشته و دو بازویش در امتداد بازوی کلیسا، بالاتنه در شبستان و قلبش در جایگاه محراب واقع گردیده است (بورکهارت ۱۳۸۶، ۶۵-۶۷). * جایگاه‌هایی برای اعتراف، تمعید و روشن نمودن شمع، برای آمرزیدن درگذشتگان، طلب شفاعت و بخشش گناهان وجود دارد (مخلص ۱۳۹۳، ۴۰).
* نمادگرایی جزء لاینفک هنر مسیحی است (نصری ۱۳۸۷، ۷۴؛ اخوت و همکاران ۱۳۸۷، ۱۶).	* نمادهای مهم عیسی مسیح (ع) در کتاب مقدس، شبان نیکو، کیوتر، ماهی و تاک (درخت زندگی) بوده که در تصاویر کلیساها استفاده شده است (Kessler and Neil 2005, 201). * از جمله معانی رمزگون صلیب در پلان و نمای کلیسا، «درخت میانی» دانسته شده که یکی از چندین رمز «محور عالم» می‌باشد (گنون ۱۳۷۴، ۶۴ و ۹۷). * چهار بخش درونی کلیسا نماد چهار جهت اصلی بوده و محراب که در طرف شرق قرار دارد نماد بهشت می‌باشد (الیاده ۱۳۷۵، ۴۶). * ارتفاع بالاتر محراب و جداسازی آن از دیگر فضاها، آخرین مرحله از مراتب زیارت محسوب می‌شود که خاص اسقف و کشیشان بوده و کسی اجازه ورود به آن را ندارد (مخلص ۱۳۹۳، ۴۰). همچنین قوس درگاه، گرایش به صعود و شعله شمع را جلوه‌گر می‌سازد (بورکهارت ۱۳۶۹، ۱۱۴).
* استفاده از هندسه و تناسبات با رویکرد نمادین	* تناسبات کلیسا از تقسیم دایره‌هایی احاطه شده بر نما و پلان کلیسا است. این تناسبات از تقسیم دایره‌ها به ۵ یا ۱۰ جزء به دست می‌آید. این هندسه نمادی از قرارگیری یک معبد زمینی در کره لایتناهی کیهان

و سمبل طرح الوهی است (بورکهارت ۱۳۹۰، ۷۰).	
* رنگ آبی بانماد آرامش آسمان غالباً در کلیساها به کاررفته و رنگ‌های قرمز، سبز و زرد به‌طور جزئی تلفیق گشته‌اند که تداعی‌کننده ستارگان، گل‌ها یا قطرات خون حضرت عیسی (ع) می‌باشند (بورکهارت ۱۳۹۰، ۹۱).	* اعتقاد به رنگ و تناظر با عشق (بورکهارت ۱۳۹۰، ۹۱).

۵- تطبیق هنر اسلامی و هنر مسیحی

نزول یافته است... (نصر ۱۳۷۵، ۷۷). همچنین هنر اسلامی به‌لحاظ این‌که بازنمایی واقعی انسان را نوعی کفر تلقی می‌نمود لذا در پی تصاویر واقع‌گرا نبود. پس با دوری‌گزیدن از پیکرتراشی و بهره‌گیری از نقش‌مایه‌های گیاهی و انتزاعی در القای توحید گام‌برداشت (کونل ۱۳۷۶، ۶-۹). استفاده از عناصر هندسی در هنر اسلامی ناشی از تفکری است که مخصوص اسلام بوده و جنبه اساطیری نداشته بلکه بیشتر انتزاعی است (بورکهارت ۱۳۷۲، ۵۶). از جمله نخستین آرایه‌هایی که می‌توان از آن در هنر اسلامی اشاره نمود هنر خوشنویسی است که نمونه بارزی از هنر قدسی بوده که اصول اسلامی را در مساجد بازتاب می‌دهد. این درحالی‌است که هنر سرودخوانی مذهبی و شمایل‌نگاری که شاخه‌ای از هنر قدسی نیز می‌باشد در دین مسیحیت نقش مهمی را ایفا می‌کند. در هنر اسلامی هنر سرودخوانی چیزی جز تلاوت قرآن کریم نمی‌باشد (نصر ۱۳۷۵، ۷۰) (جدول ۳).

آنچه که در هنر اسلامی براساس مصنوعیت هنر تجسمی شکل گرفته حاکی از جدایی آن از هنر مسیحی است (ویلسون ۱۳۹۰، ۸). همان‌گونه که بورکهارت اشاره نموده "...در مسیحیت، صورت انسانی تصویر الهی تمام‌عیار است، بنابراین هنر مسیحی صرفاً یک غایت دارد: استحاله انسان و استحاله عالمی که وابسته به انسان است از راه اقتدای آن به مسیح ... (بورکهارت ۱۳۹۰، ۱۷). در واقع از جمله تمایزات آشکار میان هنر مسیحی و هنر اسلامی، کنارگذاشتن میراث هنر یونان باستان در حوزه‌های نقاشی و مجسمه‌سازی از جانب هنر اسلامی بود. اما می‌توان گفت که هنر مسیحی به‌لحاظ تأکیدش بر عیسی مسیح (ع) و استفاده از هنر فیگوراتیو در این زمینه به هنر دوران باستان نیازمند بود (بورکهارت ۱۳۹۰، ۵۷). در این میان "...هنر اسلامی هم از جهت صورت و هم معنا با کلام الهی و وحی قرآنی مناسبت دارد. چون کلام اسلامی برخلاف مسیحیت، کالبد بشری نپذیرفته بلکه به صورت کتاب

جدول (۳). نقاط اشتراک و افتراق بناهای مذهبی اسلامی و مسیحی

وجه افتراق		وجه اشتراک		شاخصه معماری	
کلیساهای دوره صفوی	مساجد دوره صفوی			شکل هندسی بنا	فرم
* جهت‌گیری با بافت شهری	* زاویه‌دار و منطبق با قبله	* ترکیب اشکال هندسی		ترکیب هندسی بنا	
* ایجاد پلان‌های همخوان با بافت شهری	* پلان‌های غیرهندسی در فضاهای خدماتی	* پلان مربع و مربع-مستطیل در فضاها		ترکیب شکل کلی بنا	
* گنبد کلیساها بر چهار ستون قرار گرفته که نشانگر چهار قدیس نگارنده انجیل می‌باشد (بورکهارت، ۱۳۶۹، ۱۴۷). * گنبد نمادی از سر حضرت مسیح (ع) است (بورکهارت ۱۳۶۹، ۱۴۹).	* هشت‌ضلعی زیر گنبد، رمز هشت فرشته (حاملان عرش) می‌باشد که با هشت جهت «گلباد» مطابقت دارد. * شکل مکعبی بنا، نمودار چهار عنصر عالم (بورکهارت ۱۳۶۹، ۱۴۷). * گنبد نمادی از آسمان است (بورکهارت	-		نمادگرایی	

	۱۳۶۹، ۱۴۹).			
	*اهمیت حیاط در برگزاری برخی مراسم در مساجد (سلمانی و همکاران ۱۳۹۴، ۳۵) *حیاط: جزء لاینفک و پلان مربع	*کاربرد حیاط در هر دو بنا به عنوان فضای باز درونی	ارتباط فضای درون و بیرون (درون گرایی و برون گرایی)	
	*تعداد ورودی بر اساس وسعت مساجد و مقیاس محله‌ای یا شهری آنها متغیر می‌باشد.	*رعایت سلسله مراتب ورودی بنا *ورودی اصلی رو به محراب (بورکهارت ۱۳۶۹، ۱۴۹)	ورودی	
	* جهت قبله (جنوب غربی) (توکلیان و بهمنی کازرونی ۱۳۹۴، ۹۵)	-	جهت گیری	
	*محراب از سطح زمین کمی پایین تر قرار دارد (هوویان ۱۳۸۰). *محراب به سمت یک نقطه مرکزی خارجی (کعبه) و فاقد مرکزیت عینی است. *عدم محدودیت مکانی برای نمازگزاران (طول زیاد و عرض کم) *تعدد تجهیزات و وسایل (بورکهارت ۱۳۶۹، ۲۸۱).	*توجه به عامل نور در محراب (دروازه بهشت) و فضای داخلی (بلخاری ۱۳۸۴، ۶۸). *برج ناقوس در کلیساها و مناره در مساجد نشانه‌ای از دعوت به عبادت (پاپادوپولو ۱۳۶۸). *محراب، نقش پناهگاه و مأمن بنا (بورکهارت ۱۳۸۶، ۴۹).	عناصر و جزئیات فضایی	سازمان دهی فضایی
	*گسترده‌گی دید و عدم تقارن کامل *تقدم محور عرضی نسبت به محور طولی	*نوآوری و تنوع در هندسه فضایی با توجه به نحوه حرکت انسان	هندسه فضایی	
	*تصاویر انسان و حیوان منع شده و تصاویر انتزاعی است و رنگ‌های زرد، ارغوانی و قرمز غالب است. *در هنر اسلامی حکایات قرآن کریم مجسم نشده است.	*تصاویر درخت زندگی و پرندگان *کتیبه‌های سردر بناها معرف بانی و هنرمندان *کاربرد کاشی کاری هفت رنگ، معقلی و معرق	نقوش	تزئینات

حضرت مقدس را - در سال ۱۶۵۵/م ۱۰۶۵ق- در این مکان بنا نموده‌اند اما بعد از آن که به محله تبریزی‌های جلفا نقل مکان نمودند - ۱۶۵۹/م ۱۰۶۹ق- کلیسای میناس مقدس را احداث کردند (هوویان ۱۳۸۶، ۵۰؛ اعرابی هاشمی ۱۳۷۹، ۵۸). از

۶- ساختار کلیسای میناس اصفهان

پس از آنکه به دستور شاه عباس اول، آرامنه به اصفهان منتقل شدند و در محله شمس آباد این شهر اسکان یافتند کلیسای

ورودی	• ورودی یا هشتی در کلیسا فرد را جهت رسیدن به خلوص برای ورود به کلیسا آماده می سازد.
محراب	• نمادی از حضور خداوند و نیز عروج یافتن حضرت مسیح(ع) • می توان آن را با مهرابه مرتبط دانست که در پرستشگاه های آیین مهرپرستی در ایران رواج داشته است.
صحن	• اتاق بزرگی که مردم جهت عبادت در آن گرد هم می آیند. (نزد مسیحیت به کشتی تشبیه شده است)
ناقوس	• متناظر با مناره در مساجد بوده و به عنوان یک محل امن نشانگر حرکت انسان به سوی رستخیز و اوج گرفتن است.
سکوی خطابه	• متناظر با منبر در مساجد است که از این محل می توان برای موعظه استفاده نمود.
جایگاه مقدس	• فضای اطراف محراب است که با استفاده از ریل از صحن جدا می شود.
حوض تعمید	• محل استقرار آن در قسمت ورودی صحن یا هشتی است که جهت یادآوری مراسم تعمید به مسیحیان و پاک شدن آنها از گناهانشان می باشد.
جایگاه کر	• محل حضور گروه همسرایان (گروهی موسیقایی) است که مشکل از خوانندگان سرودهای مذهبی می باشد. همچنین مانند مقصوره در مساجد در کنار محراب قرار می گیرد.
محل اعتراف	• جایگاه مخصوصی است که توبه کننده در مقابل کشیش می ایستد و اعترافات خود را اظهار می کند.
رواق	• بر خلاف مساجد رواق در کلیساها در جهتی خاص از ورودی به سوی محراب پیش می رود.

کتیبه های به جای مانده در این کلیسا می توان متوجه شد که این کلیسا از محل اعانات مردم ساخته شده و نام افرادی که کمک های بیشتری نمودند در شش قاب ذکر شده است. درحقیقت این کلیسا تا قبل از سال ۱۲۷۱ق-۱۸۵۰م از لحاظ تزیینات کلیسایی چندان چشمگیر نبود اما با کوشش ماردیروس درهواکیمیان، کشیش همان کلیسا سروسامان یافت (درهوانیان ۱۳۷۹، ۵۵۷ و ۵۸۶). کلیسای میناس ۴۰/۱۸ مترطول و ۱۰/۱۳ متر عرض دارد که طول داخل کلیسا از جلوی محراب تا دیوار غربی کلیسا ۱۶ متر است (هویان ۱۳۸۲، ۱۹۸)(شکل ۲).

شکل (۴). عناصر معماری کلیسا

پرداخته است (جوادی ۱۳۹۳، ۳۵). اما کلیسای میناس همچون بناهای مذهبی اسلامی از افقی گرای بی بهره برده و در قلب فضایی درونگرا از عنصر حیات بخش حیاط استفاده کرده است. به رغم اصول حاکم بر هنر اسلامی و ورود غیرمستقیم به حیاط، کلیسای میناس از این امر بهره نبرده و به طور مستقیم و بدون طی مراتب وارد حیاط می شود و حیاطی که در مسجد جایگاهی برای آماده سازی مؤمن و رفع تعلقات مادی از وی برای ورود به شبستان می باشد، در کلیسا این نقش را ایفا نموده و فارغ از جنبه های محتوایی حیاط تنها از جنبه های کالبدی آن بهره مند شده است. همچنین فرم چهارایوانی حیاط در مساجد، در کلیسای میناس حضور نیافته و همچنان مؤکد اعتقاد مسیحیان به طی مسیری یک جهته و اهمیت دادن آن ها به محراب بوده، به طوری که در پلان حیاط نیز ارزش نمای محراب خارجی توسط تک ایوان این بنا دوچندان شده است. صحن این بنا دارای دو ورودی می باشد که ورودی داخل حیاط به رغم شاخص بودن آن با اعتقادات مسیحیان همخوانی نداشته و بنا بر گفته مسئولین کلیسا، این ورودی راهکاری برای

۷- ارتباطات فضایی و پلان کلیسای میناس اصفهان

تأثیرات معماری کلاسیک با اعتقاد بر تجسد حضرت مسیح(ع)، پلان بازلیک کلیساهای کهن سرزمین ارمنستان را به فرم صلیب و چلیپایی با بازوهای یکسان و متناسب با معماری قاعده مند کلاسیک تغییر داد (فلامکی ۱۳۹۰). در نظر گرفتن محوری مستقیم از ورودی به محراب (به سمت شرق) و عبور از شبستان و فضای گنبددار می تواند تجلی عبور عابد از عالم مادی و رسیدن به کمال در بخش محراب باشد (مخلص ۱۳۹۳، ۳۹). در کلیساها جایگاه اسقف و کشیشان مجزا از دیگر پیروان بوده و با تمایز بخش محراب از طریق اختلاف سطح و نیز پرده ای ضخیم، انجام مراسم عبادی کشیشان به طور غالب از دید عموم پنهان است (جنسن ۱۳۵۹، ۱۶۵) که کلیسای میناس اصفهان نیز از این ویژگی برخوردار می باشد. ساختمان های مذهبی برون گرای ارمنستان با قرارگیری در مکانی مرتفع نسبت به اطراف و با معماری گوتیک به متمایز نمودن خود از دیگر کاربری های شهر

شکل (۳). پلان و جزئیات کلیسای میناس اصفهان

کاربرد این شمالی حتی دارای درجه بندی و سلسله مراتب می باشد، به طوری که فضاهای بالاتر نمای داخلی کلیسا که جنبه روحانی و نامحسوس دارد متعلق به تصاویر حضرت مسیح (ع) و حضرت مریم (س) بوده و در طی این مسیر از بالا به پایین، شمالی به سمت تصاویر قدیسان و زندگی حضرت مسیح (ع) ختم می گردد (غلامیان و هوشنگی ۱۳۹۳، ۷۹) (شکل ۴). کلیسای میناس اصفهان نیز با توجه به اهمیت هماهنگی با بستر و بافت شهری اصفهان، نمای خارجی ساده با حداقل تزئینات را برگزید و نمای ورودی را به کتیبه ای ارمنی همچون کلیساهای ارمنستان مزمین نمود. جبهه های داخلی حیاط و نقوش به کار رفته، نمایانگر گفتمان بینا فرهنگی در بیان رمزگون و قدسی وحدانیت الهی می باشد. در واقع علی رغم پای بندی مسیحیان به شمالی نگاری می توان گفت فضای داخلی حیاط کلیسای میناس همچنان با تبعیت از تفکر حاکم بر سرزمین ایران به استفاده از گره های هندسی پرداخت که در کلیساهای ارمنستان سابقه ای نداشته است. همچنین فضاهای داخلی کلیسای میناس به شمالی در حد یک نقاشی دیواری و چند قاب تزئینی جای گرفته در نمای داخلی بسنده کرده و همچنان با بهره گیری از نقوش اسلامی، تأثیر پذیری صرف خود را از هنر اسلامی در تزئینات اعلام کرده است. در قالب

۸- سازمان دهی و تزئینات نمای کلیسای میناس اصفهان

در قرون اولیه مسیحیت، کاربرد شمالی ممنوع بوده و کلیساهای ارمنستان در کمال سادگی با تناسب انسانی نما ساخته شد، به گونه ای که پیروان می توانستند انس بیشتری با کلیسا داشته باشند. اما در دوره های بعدی با تأثیری که معماری کلاسیک و نیز گوتیک بر این کلیساها داشت معماری اشرافی گری با تناسب مرتفع نما و نیز پنجره های بلند و باریک و منقوش به شمالی و شیشه های رنگین باعث عدم احساس امنیت در فضای کلیساها گردید (ذکرگو ۱۳۹۱، ۵۱ و ۷۹). در این میان پیکرنگاری در طرفین نمای ورودی نیز رایج گشت و استفاده نمادین از رنگ هایی که در این کلیساها مشهود می باشد همچون رنگ آبی با نماد آسمان و رنگ قرمز بانماد شراب و خون حضرت مسیح (ع) در فضاهای داخلی قابل توجه بوده (مخلص ۱۳۹۳، ۳۷ و جواد ۱۳۹۳، ۶۹) که در کلیسای میناس نیز متجلی شده است. بر این مبنا همان طور که در مساجد از تزئینات در جهت نمایانگر ساختن آیات الهی و مضامین قرآن کریم استفاده شد، در کلیساها نیز بر مبنای اعتقاد شمالی ستایی که تا امروزه نیز وجود دارد، تصاویری با مضمون حضرت مسیح (ع) بر دیوارهای داخلی نقش بست. بر این مبنا،

جدول (۴). کاربرد نقش صلیب در کلیسای میناس

به کارگیری علامت صلیب در کلیسا، استحاله نقوش ایرانی و تبدیل آن به نقش صلیب				
تکنیک نقاشی روی گچ		تکنیک طلاکاری		
				
اجرا در تزئینات داخلی صحن کلیسا	اجرا در تزئینات داخلی زیر گنبد	اجرا در تزئینات داخلی صحن کلیسا (دیوارهای جانبی)		
به کارگیری علامت صلیب در کلیسا به طور مستقیم				
تکنیک حجاری روی سنگ	تکنیک طلاکوبی	تکنیک کاشی کاری معقلی	تکنیک نقاشی روی گچ	تکنیک گره چینی بر روی آجر
				
اجرا در سردر ورودی اصلی	تزئینات دیوار داخلی	پشت بعل های دیواره ناقوس	تزئینات رسمی بندی زیر گنبد	نمای شمالی حیاط
				
اجرا در سردر ورودی فرعی	تزئینات دیوار داخلی	اجرا در نمای شرقی حیاط	دیوارهای داخلی کلیسا	نمای شمالی حیاط
				
	تزئینات دیوار داخلی		تزئینات گریو گنبد	نمای غربی حیاط

جدول (۵). تحلیل تزئینات کلیسای میناس در اصفهان

مکان	فضا	تکنیک تزئینات							نوع تزئینات					
		حجاری روی سنگ	مینبت کاری روی چوب	کاشی کاری هفت رنگ	کاشی کاری معرق	کاشی کاری معقلی	نقاشی روی گچ	آجر چینی		کشیه نویسی	طرح اندازی روی چوب	طلاکاری	هندسی	گجایی
	سردر ورودی	*	-	*	-	-	-	*	*	*	-	آجر چینی خفته و راسته	اسلیمی دهان اژدری، گل اناری	-
	نماهای حیاط	*	-	-	-	*	-	*	*	*	-	گره سرمه دان قناس، معقلی چهاربندی مقسمی، طرح مربع چرخان، معقلی	-	-

		راسته بافت نهرجی، گره هشت و بازویند											کلیسای میناس اصفهان
قناری	اسلیمی	دهان اژدری، پیچک دار، گل دار، برگ، شعله، برگ مو، منظره، درخت سرو و گلدان	*	*	*	-	*	-	-	*	*	*	صحن
-	-	آجرچینی ساده	-	-	-	*	-	-	-	-	-	-	گنبد

۹- مصالح و فرم‌های سازه‌ای کلیسای میناس اصفهان

با بررسی سازه‌ای گنبد‌های کلیساهای اصفهان دوره صفوی می‌توان تنوع کاربرد گنبد‌ها را در تعداد مشاهده نمود به طوری که گنبد اصلی بر صحن مرکزی و برگرفته از معماری اصیل کلیساها ثابت بوده و در مواردی یک یا دو گنبد دیگر به صورت هم‌محور با گنبد اصلی یا حتی به طور نامتقارن در بنای کلیساها و برفراز محراب‌های داخلی یا خارجی به کاررفته است. کلیسای میناس اصفهان نیز از این امر مستثنی نمی‌باشد و سه گنبد تک‌جداره آن بر صحن اصلی، محراب داخلی و نیز محراب خارجی واقع شده است که گنبد اصلی از دو گنبد دیگر بزرگتر می‌باشد. نکته‌ای که در اینجا حائز اهمیت است، نمای ساده آجری این گنبد‌ها در مقابل نمای کاشیکاری شده گنبد بناهای اسلامی می‌باشد که شاید بتوان دلیل آن را شرایط اجتماعی دوره صفوی و عدم تمایل به درخشش بیش از حد این کلیساها در فضای شهری دانست. همچنین ظهور عناصری مانند رسمی‌بندی جهت پوشش فضای داخلی سقف کلیسا و نیز شمشه و طاق‌نماهای فضای داخلی گنبد اصلی آن، همراه با نورگیرهای گریو گنبد حاکی از تأثیر هنر اسلامی بر این کلیسا می‌باشد. بنابراین در این زمینه نیز کلیسای میناس اصفهان پای‌بند به هنر اسلامی بوده و شرایط اجتماعی و اقلیمی نیز در کاربرد مصالحی همگون با مصالح بناهای اسلامی در این کلیسا نقش مهمی را ایفا کرده است چه بسا می‌توان وفور کاربرد آجر، کاشی و گچ را در این کلیسا مشاهده کرد (جدول ۶ و شکل ۵).

۱۰- نتایج و بحث

جهت تطبیق معماری مساجد و کلیساها می‌توان گفت طرح معماری مساجد و بناهای اسلامی برخلاف بناهای مسیحی، به گونه‌ای است که فاقد هرگونه کشش میان زمین و آسمان است. لذا انسان با قرارگیری در آن هیچ‌گاه احساس نمی‌کند که به جهتی خاص کشیده شده است (بورکهارت ۱۳۷۲، ۷۰). علاوه بر آن "در معماری اسلامی، فضا حس منفی دارد، فضا نه با شیء مثبت [همچون مجسمه و شمایل] بلکه با عدم حضور جسمانیت یا مادیت تعریف می‌شود..." (نصر ۱۳۷۵، ۱۷۹). بنابراین بناهای اسلامی با نوآوری، نقوش بدیع هندسی و گیاهی را جایگزین شمایل بناهای مسیحی نمود. همچنین از جمله عناصر جدیدی که می‌توان در ارتقای کتیبه‌نویسی و تزئینات متون نام برد، کاربرد خط عربی بود. خوشنویسی تاجایی پیش رفت که توانست با ایجاد خطوط هندسی کوفی نقش‌مایه‌های گوناگونی را ایجاد نماید (کونل ۱۳۷۶، ۴۳). از سوی دیگر حرکت عمودی در خوشنویسی نماد وحدت اصل و حرکت افقی نشانه کثرت در تجلی است. در تمام بناها و معماری اسلامی به راحتی می‌توان تلفیق خوشنویسی و اشکال گیاهی (نقوش اسلیمی) را مشاهده نمود که پیچیدگی و وابستگی این دو عنصر تداعی‌کننده آفرینش می‌باشد (نصر ۱۳۷۵، ۲۴-۳۲). از ویژگی‌های دیگر معماری اسلامی وجود رواق است که در عربی به معنای زیبایی و موزون بودن پاکی است. رواق در مساجد سراسر فضای اصلی را دربرمی‌گیرد در صورتی که در کلیساها رواق در جهتی خاص به سمت محراب پیش می‌رود (بورکهارت ۱۳۷۲، ۷۰). همچنین

معماری ایرانی-اسلامی متفاوت بوده و کاربرد شمایل‌نگاری و تصاویر حضرت مسیح (ع) در تزئینات داخلی کلیسا در ماندگاری هویت کلیساهای ارامنه جلفا تأثیر دوچندان داشته است. چه بسا وفور استفاده از شکل صلیب در طرق گوناگون (به‌طور مستقیم یا با الهام از نقوش ایرانی) تأکیدی بر تمایز کلیسای میناس از مساجد می‌باشد. لذا در صورت حذف معیارهای فوق، می‌توان ساختار کلیسای میناس را قابل مقایسه با خانه‌های ایرانی دانست. از سوی دیگر عواملی همچون تفاوت جهت قبله در کلیسا و مسجد و نیز محل عبادت‌اندان این دو بنای مذهبی، حاکی از آن است که محل عبادت مسیحیان در کلیسا منحصر به صحن آن می‌باشد که این امر با انجام مراسم مذهبی مسلمانان در جای‌جای مساجد مطابقت ندارد.

برخلاف مسیحیت، هیچ‌گونه محدودیت مکانی برای نمازگزاران در اسلام وجود ندارد. لذا جایگاه اصلی نماز دارای طول زیاد و عرض کم است (ایروین ۱۳۸۸، ۸۷). نور به‌کاررفته در مساجد چه از سقف و به‌صورت مستقیم وارد فضای بناها شود و چه از ورودی‌های جانبی مساجد و پنجره‌های اطراف گنبد، همه‌وهمه نشانگر حضور ذات الهی در آن‌جا است (نصر ۱۳۷۵، ۵۵) که این امر در کلیساها نیز صادق می‌باشد. بر این مبنای به‌طور اخص در رابطه با کلیسای میناس می‌توان گفت، به‌رغم آن‌که این کلیسا از ویژگی‌های هنر اسلامی همچون سازه ایرانی-اسلامی و مصالحی همچون آجر، گچ و ... تأثیر پذیرفته است اما همچنان به‌جهت حفظ هویت خود، پلان کلیسا به‌طور خاص با پلان چهار ایوانی

جدول (۶). سازه و مصالح کلیسای میناس اصفهان

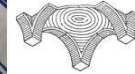
تشابهات سازه‌ای بنای اسلامی با کلیسای میناس اصفهان		
 <p>فوس هفت او پنج (صحن کلیسای میناس اصفهان)</p>	 <p>فوس هفت او پنج (ورودی مسجد لبنان اصفهان)</p>	<p>* به‌کارگیری قوس‌های ایرانی در کلیسای میناس از جمله عوامل تأثیرپذیری از هنر اسلامی می‌باشد.</p> <p>* استفاده از آجر و تکنیک آجرکاری در کلیسای میناس، با توجه به موقعیت جغرافیایی و محیط قرارگیری آن نیز از جمله عوامل مؤثر بر سازه این کلیسا است.</p> <p>* استفاده از تکنیک رسمی‌بندی برای تبدیل پلان چهارگوش به فرم گنبدی‌شکل، یکی از موارد مشهود تأثیرپذیری از هنر اسلامی در کلیسای میناس می‌باشد.</p>
 <p>فوس ده قسمتی افزوده (نمای شرقی حیاط کلیسای میناس اصفهان)</p>	 <p>فوس ده قسمتی افزوده (نمای جنوب شرقی حیاط مسجد لبنان اصفهان)</p>	
 <p>فوس سه قسمتی (نمای هشتی کلیسای میناس اصفهان)</p>	 <p>فوس سه قسمتی (نمای شمال شرقی حیاط مسجد لبنان اصفهان)</p>	
 <p>رسمی بندی (زیر گنبد کلیسای میناس اصفهان)</p>	 <p>رسمی بندی (هشتی مسجد لبنان اصفهان)</p>	

۱- گنبد یک پوسته
۲- مصالح استفاده شده:
خشت و آجر

۱- قوس پنج او هفت
۲- سکو پیرنشین
۳- کتیبه کاشی
۴- رخ بام
۵- مصالح استفاده شده:
خشت و آجر

۱- طاق کلبو
۲- کاربندی
۳- چوب تقویتی
(به منظور جلوگیری از رانش)
۴- مصالح استفاده شده:
خشت و آجر

۱- شمشه
۲- شاپرک
۳- ترنج
۴- پاباریک

شکل (۵). تحلیل سازه‌ای کلیسای میناس اصفهان

گفتمان می‌باشند. براین اساس پذیرش برخی از نقوش مانند اسلامی و ختایی که مرتبط با هنر اسلامی است ولی از سوی دیگر عرف فرهنگی زمانه است در کلیساها اتفاق می‌افتد. کلیسای میناس اصفهان نیز با بهره‌گیری از هر دو تفکر دینی توانسته است خود را با شرایط اعتقادی، اجتماعی و محیط زمانه وفق دهد و تا به امروز محلی برای اجرای مراسم ارامنه جلفای اصفهان باشد. لذا با عنایت به مطالب فوق می‌توان گفت در تفکر اسلامی و آنچه که مسیحیان در بناهای مذهبی خود به کار گرفتند نکاتی مشترک و درمقابل آن مواردی در راستای متمایز نمودن آن از یکدیگر می‌باشد به نوعی که همین امر موجبات ایجاد یک گفتمان فرهنگی را پدید آورد. بر این اساس با توجه به اهمیت مقوله حضور ارامنه در تاریخ ایران پیشنهاداتی که برای پژوهش‌های آتی سازنده است را می‌توان این گونه دانست که: تأثیر هنر و معماری صفوی تا آنجایی بود که نفوذ خود را حتی در کلیساهای این دوره نیز آشکار نمود، چه بسا نه تنها با معماری کلیساهای ارمنستان قابل قیاس است بلکه از سایر کلیساهای ایران نیز متمایز شده، از سوی دیگر بحث نیرازش و همچنین شرایط جغرافیایی نیز در این امر دخیل می‌باشد، لذا محققان می‌توانند به‌طور اخص به این مقوله پرداخته و چرایی و چگونگی چنین

۱۱- نتیجه‌گیری

با مهاجرت ارامنه به ایران و ترک سرزمین خود، شرایطی فراهم شد که بی‌تأثیر بر روحیه آنان نبوده است. از سوی دیگر انتقال آن‌ها به اصفهان، از نظر آب‌وهوایی و مصالح و مواد امکانات جدیدی در اختیارشان قرار داد. به گونه‌ای که در موقعیت جدید و به‌عنوان اقلیت مذهبی باید به‌طوری عمل می‌کردند که بتوانند اعتماد مردم و دربار را جلب نمایند و لذا خود را با محیط فرهنگی وفق می‌دادند. البته این امر ناشی از رفتار شاه‌عباس اول بر اساس رعایت تساهل و تسامح و دوری از هرگونه تعصبات مذهبی برخلاف سایر پادشاهان قبل و بعد از خود می‌باشد و شاید بتوان گفت این عامل موجبات برقراری ارتباط با ملل اروپایی و غربی را فراهم نمود و باعث ایجاد فضایی اجتماعی در روند تأثیرگذاری و تأثیرپذیری از هنر آنان شده است، به گونه‌ای که ارامنه جلفای نو در عین احترام به فضای اسلامی و نیز تأثیرپذیری از آن، با استفاده از نمادهای هنر مسیحی همچون کاربرد مستقیم یا غیرمستقیم نقوش صلیب، سعی در هویت‌بخشی به فضای معماری و کارکرد کلیسایی آن نمودند. بنابراین دور از ذهن نیست که در به‌کارگیری نقوش هم‌سویی به وجود آید، علاوه بر آن هر دو دین توحیدی بوده و دارای تشابهات و اشتراکاتی در تفکر و

تمایزاتی را مورد بررسی قرار دهند. همچنین علاوه بر هنر و معماری ارامنه، تحلیل سایر هنرهای این قوم و وجه اشتراکات آن‌ها با سایر ملل از لحاظ مطالعات تطبیقی حائز اهمیت می‌باشند.

۱۲- منابع مورد استفاده

- قرآن کریم
- کتاب مقدس
- احمدی ملکی، رحمان. ۱۳۷۷. فرم‌ها و نقش‌های نمادین در مساجد ایران. نشریه وقف میراث جاویدان (۲۲): ۱۱۰-۱۱۶.
- اخوت، هانیه، مجتبی انصاری، و محمدرضا بمانیان. ۱۳۸۷. تجلی حکمت اسلامی و حکمت مسیحیت بر هندسه مساجد و کلیساها. کتاب ماه هنر (۱۲۴): ۱۹-۱۴.
- استیرلن، هانری. ۱۳۷۷. اصفهان تصویر بهشت. ترجمه جمشید ارجمند. تهران: نشر فرزاد روز.
- اعرابی هاشمی، شکوه السادات. ۱۳۷۹. کلیساهای ارمنیان جلفا. مجله فرهنگ اصفهان (۱۵): ۵۸-۵۲.
- السعید، عصام، و عایشه پارمان. ۱۳۸۹. نقش‌های هندسی در هنر اسلامی. ترجمه مسعود رجب‌نیا. تهران: سروش.
- الیاده، میرچا. ۱۳۷۵. مقدس و نامقدس. ترجمه نصرالله زنگوئی. تهران: سروش.
- ایروین، روبرت. ۱۳۸۸. هنر اسلامی، ترجمه رؤیا آزادفر. تهران: سوره مهر.
- بختور تاش، نصرت‌اله. ۱۳۷۱. نشان رازآمیز، گردونه مهر. تهران: نشر مؤلف.
- بلخاری، حسن. ۱۳۸۴. سرگذشت معماری در تمدن اسلامی، فیزیک معنا، مجموعه مساجد در تمدن اسلامی. به کوشش دبیرخانه ستاد عالی هماهنگی و نظارت بر کانون فرهنگی هنری مساجد. تهران: نشر رسانش.
- بورکهارت، تیتوس. ۱۳۶۹. هنر اسلامی زبان و بیان. ترجمه مسعود رجب‌نیا. تهران: انتشارات سروش.
- ----- ۱۳۷۲. نظری به اصول و فلسفه هنر اسلامی. ترجمه غلامرضا اعوانی. تهران: دفتر مطالعات دینی هنر.
- ----- (۱۳۸۶). هنر مقدس (اصول و روش‌ها). ترجمه جلال ستاری. تهران: انتشارات سروش.
- ----- ۱۳۹۰. مبانی هنر مسیحی. ترجمه امیر نصری. تهران: نشر حکمت.

- پاپادوپولو، الکساندر. ۱۳۶۸. معماری اسلامی. ترجمه حشمت جزینی. تهران: مرکز نشر فرهنگی رجا.
- پاسدرماجیان، هراوند. ۱۳۶۹. تاریخ ارمنستان. ترجمه محمد قاضی. تهران: انتشارات زرین.
- پرویزی، الهام، و حسنعلی پورمند. ۱۳۹۱. تجلی عالم مثال در تزیینات معماری عصر صفوی (نمونه موردی: مسجد امام اصفهان). فصلنامه معماری و شهرسازی آرمان‌شهر (۹): ۳۱-۴۴.
- پوپ، آرتور. ۱۳۸۸. معماری ایران. ترجمه غلامحسین صدری افشار. تهران: نشر اختران.
- پهلوان زاده، لیلا. ۱۳۹۱. چگونگی شکل‌گیری مساجد و تفاوت‌های کالبدی آن با عبادتگاه‌های سایر ادیان، کنیساها و کلیساها. فصلنامه علمی پژوهشی جغرافیا (برنامه‌ریزی منطقه‌ای) (۲): ۳۰-۷.
- توکلین، زهرا، و سارا بهمنی کازرونی. ۱۳۹۴. بررسی چگونگی انتظام شبستان در مساجد تاریخی شیراز. فصلنامه علمی-پژوهشی پژوهش‌های معماری اسلامی (۳): ۸۹-۱۰۵.
- جنسن، هورست ولدما. ۱۳۵۹. تاریخ هنر. ترجمه پرویز مرزبان. تهران: سازمان انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی
- جوادی، شهره. ۱۳۹۳. تداوم نشانه‌ها و بقایای معماری مهری قفقاز در کلیساهای ارمنستان و گرجستان. فصلنامه باغ نظر (۳۱): ۳۳-۴۴.
- درآوانسیانس، هراچ. ۱۳۸۹. کلیسای وانک. اصفهان: انتشارات بهار آزادی.
- دروهانیان، هاروتون. ۱۳۷۹. تاریخ جلفای اصفهان. ترجمه لئون میناسیان و محمدعلی موسوی فریدنی. اصفهان: نشر زنده‌رود.
- دهقان، مصطفی. ۱۳۸۶. جام نو و می کهن، مقاله معانی رمزی سه‌گانه رنگ‌های اصلی، مارتین لینگر. ترجمه محسن قائم‌مقامی. تهران: انتشارات مؤسسه تحقیقات و توسعه علوم انسانی.
- ذکرگو، امیر. ۱۳۹۱. سیر هنر در تاریخ (۲). تهران: شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران.
- رئیسی، محمدمنان، عبدالحمید نقره‌کار، و کریم مردمی. ۱۳۹۳. درآمدی بر رمز و رمزپردازی در معماری دوران اسلامی. فصلنامه پژوهش‌های معماری اسلامی (۲): ۷۹-۹۴.
- زرشناس، شهریار. ۱۳۷۰. مقدمه‌ای بر معنای سمبولیسم در هنر اسلامی. نشریه سوره اندیشه (۲۸): ۱۰-۱۳.
- زمانی، هاجر. ۱۳۸۷. تأثیرپذیری تزیینات کلیساهای اصفهان از معماری دوره صفوی. مطالعات هنر اسلامی (۸): ۸۶-۶۹.
- سرتیبی‌پور، محسن. ۱۳۸۷. بن‌مایه‌های هنر اسلامی در اندیشه تیتوس بورکهارت. مجله صفا (۴۶): ۹۱-۱۰۰.

- مخلص، فرنوش. ۱۳۹۳. ساختار کلیساهای ارتدکس ارمنستان. فصلنامه هنر و تمدن شرق ۲(۵): ۳۳-۴۱.

- مک گراث، الیستر. ۱۳۸۲. مقدمه‌ای بر تفکر نهضت اصلاح دینی. ترجمه بهروز حدادی. قم: تحقیقات ادیان و مذاهب.

- ملکیمان، لینا. ۱۳۸۰. کلیساهای ارمنه ایران. تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی.

- نصر، سیدحسین. ۱۳۵۹. هنر و معنویت اسلامی: تفکر متفکران اسلامی درباره طبیعت. تهران: خوارزمی.

- ----- ۱۳۷۵. هنر و معنویت اسلامی. ترجمه رحیم قاسمیان. تهران: دفتر مطالعات دینی هنر.

- نصری، امیر. ۱۳۸۷. حکمت شمالی‌های مسیحی. تهران: چشمه.

- ----- ۱۳۸۹. بازتاب گرایش‌های تفسیری کتاب مقدس در تکوین شمالی‌نگاری مسیحی. حکمت و فلسفه ۲۲(۲): ۹۰-۱۱۴.

- نوایی، کامبیز، و کامبیز حاجی‌قاسمی. ۱۳۹۰. خشت و خیال، شرح معماری اسلامی ایران. تهران: سروش.

- نوروزی‌طلب، علیرضا. ۱۳۹۵. معرفی و تحلیل هنر بیزانس. فصلنامه هنر و تمدن شرق ۴(۱۱): ۳-۸.

- واهرامیان، هرمان. ۱۳۴۶. هنر معماری در ارمنستان. تهران: نشر آلیک.

- وزیر، علی‌نقی. ۱۳۷۳. تاریخ عمومی هنرهای مصور. تهران: هیرمند.

- ویلسون، اوا. ۱۳۹۰. طرح‌های اسلامی. ترجمه محمدرضا ریاضی. تهران: انتشارات سمت.

- هوویان، آندرانیک. ۱۳۸۰. ارمنیان ایران. تهران: انتشارات توس.

- ----- ۱۳۸۲. کلیساهای ارمنیان ایران. تهران: اداره کل آموزش انتشارات و تولیدات فرهنگی.

- ----- ۱۳۸۶. جلفا، از ایران چه می‌دانم. تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی.

- Armstrong, K. 1996. A History of God. London.

- Carswell, J. 1968. New Julfa - The American Churches and Other Buildings. United Kingdom: Clarendon Press.

Islamic art discourse in shaping the structure of Safavid Churches (Case Study: Minas Church)

After the Ottoman attacks in the region of Armenia in the year 1014 AH and the migration of Armenians to Iran, and in order to maintain their cultural and religious values, the Armenians tried to interact with Iranians in terms of material and spiritual matters. Shah Abbas (996-1038 AH) also began a new era in Iranian architecture, due to the pursuit of high altitudes and with the help of the wealth he

- سلطان‌زاده، حسین. ۱۳۷۲. فضاهای ورودی در معماری سنتی ایران. تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی.

- سلمانی، امیر، محمدحسین رحیمی، و مهدی خاک‌زند. ۱۳۹۴. بررسی اهمیت، اولویت و اصالت فضای باز در مسجد. فصلنامه علمی-پژوهشی پژوهش‌های معماری اسلامی ۳(۹): ۳۴-۴۹.

- شایسته‌فر، مهناز. ۱۳۸۰. جایگاه قرآن، حدیث و ادعیه در کتیبه‌های اسلامی. ماهنامه علمی تخصصی ماه هنر ۵(۵): ۵۷-۸۴.

- طاهری‌آکردی، محمدحسین. ۱۳۹۱. آموزه‌های دینی مسیحیت: الهی یا کلیسای. مجله معرفت ادیان ۳(۲): ۴۱-۶۴.

- عسگری، فاطمه، و پرویز اقبالی. ۱۳۹۲. تجلی نمادهای رنگی در آیین هنر اسلامی. مجله جلوه هنر ۹(۹): ۴۳-۶۲.

- غلامیان، ریحانه، و لیلیا هوشنگی. ۱۳۹۳. شمالی‌نگاری در الهیات ارتدکس: نمادها و نشانه‌های آن در کتاب مقدس. مجله معرفت ادیان ۵(۲): ۷۵-۹۵.

- فتیحی‌آذر، سحر، و احمد حمزه نژاد. ۱۳۹۳. معناشناسی محور در مسجد و کلیسا. مطالعات شهر ایرانی اسلامی ۱۷(۱۷): ۶۲-۵۳.

- فلامکی، منصور. ۱۳۹۰. نوآوری‌های معمارانه صفویه. کرمان: مجموعه مقالات اولین همایش ارگ بم.

- فنایی، زهرا، و سیدعلی مجابی. ۱۳۸۶. تشابهات تکنیکی نقاشی‌های کلیسای بیت‌الله اصفهان و نگارگری ایرانی دوران صفویه. دو فصلنامه مطالعات هنر اسلامی ۳(۶): ۱۱۱-۱۲۸.

- کونل، ارنست. ۱۳۷۶. هنر اسلامی. ترجمه یعقوب آژند. تهران: مولی.

- گنون، رنه. ۱۳۷۴. معانی رمز صلیب. ترجمه بابک علیخانی. تهران: انتشارات سروش.

- لئونید، اوسپنسکی، و ولادیمیر لوسکی. ۱۳۸۸. معنای شمالی‌ها. ترجمه مجید داودی. تهران: سوره مهر.

- Kessler, E. & Wenborn, N. 2005. A Dictionary of Jewish-Christian Relations. New York: Cambridge University Press.

- Prokurat, M. 1996. Historical Dictionary of the Orthodox Church. USA: Scarecrow Press.

۱۳ - چکیده انگلیسی

had created by his proper government. Among these, the Armenian-Jewish churches of Jolfa, which were built simultaneously with the king of Shah Abbas, have created spectacular examples of architecture and decorations and the combination of Iranian and Armenian art. Therefore, the protection of the Safavid court from the Armenians made these influential migrants, in addition to trading with European states, to build churches and magnificent houses. Accordingly, Shah Abbas granted permission to build churches in an effort to create more interest in Armenians for settling in Jolfa. But with the history of this people from the stone churches in the ancient Julfa, the construction of

the church from the clay was new and strange, therefore, Shah Abbas at the beginning of work Iranian architects help them. Alpagó believed that the influence of Islamic thought on the churches of Jolfa was Iranian architects; however, it seems that the visual manifestation of these two discourses in the Julfa churches, in addition to the influences, seems to have taken on the necessity of coordinating with Islamic architecture. Considering that the Armenians entered Iran and Isfahan as a minority ethnic group, they tried to reconcile themselves with the cultural and artistic atmosphere of Iranian society. Therefore, the geographical and material conditions influenced their architecture, and the use of Christian religious themes alongside Islamic decorations is a testimony to this cultural interaction. The Churches, including the buildings that it experiences, provides a kind of empathy using the Iranian-Islamic elements alongside the Armenian-Christian elements. Therefore, it is necessary to know how Islamic art discourse has been affecting the elements of the Minas

Key words: Safavid Period, Islamic Art and Architecture, Christian Art and Architecture, Shah Abbas Period, Minas Church.

church. The aim of this research was to investigate the interaction and harmony between Armenians as minority peoples with Iranians and their common cultural and social roots. The research method has been descriptive-analytical and comparative, for collecting materials used in library and field studies. Thus, the explored manifestation of Islamic and Christian art in religious buildings is explained by the application of these two discourses on how the influence of Islamic art on the Minas church. The results of this research show that the Armenians tried to use indigenous materials and use arches, spaces and structures of Iran and in decorations using graffiti and arabesque designs in the form of bricks, tiles and wall paintings, they benefit from all the possibilities to reconcile Armenian and Armenian architectural traditions. At the same time, with the use of the cross in the place of the church, As well as wall murals with the stories of Christ has tried to distinguish and identify the building.